

ДИРЕКТИВА 2000/75/ЕО НА СЪВЕТА

от 20 ноември 2000 година

относно определяне на условията за борба и ликвидиране на болестта син език

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 92/119/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. относно въвеждане на общи мерки на Общността за борба с някои болести по животните и специфични мерки относно везикулозната болест по свинете,¹ и по-специално второто тире от член 15,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

(1) Съгласно член 15 от Директива 92/119/ЕИО следва да се въведат специфични мерки за борба и ликвидиране на болестта син език.

(2) Епидемиологичните характеристики на болестта син език са подобни на характеристиките на африканската чума по конете.

(3) Съветът прие Директива 92/35/ЕИО относно установяване на правилата за борба и на мерки за борба с африканската чума по конете².

(4) За борба с болестта син език следователно е необходимо общите мерки, установени с Директива 92/35/ЕИО за борба с африканската чума по конете да бъдат използвани като модел, като се направят съответните изменения, свързани с особеностите на отглеждане на видовете, възприемчиви на болестта син език.

(5) Следва да бъдат установени правила за движение на видовете, възприемчиви на болестта и пренасяне на тяхната сперма, яйца и ембриони от области, обект на ограничения вследствие избухване на болестта.

(6) Член 3 от Решение 90/424/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно разходите във ветеринарната област³ се прилага в случай на избухване на болестта син език.

(7) Трябва да бъде въведена процедура за тясно сътрудничество между държавите-членки и Комисията,

¹ ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 69. Директива, изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

² ОВ L 157, 10.6.1992 г., стр. 19. Директива, изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

³ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 19. Решение, последно изменено с Регламент (ЕО) № 1258/1999 (ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 103).

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива установява правилата за контрол и мерките за борба и ликвидиране на болестта син език.

Член 2

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „стопанство”: земеделско или друго предприятие, в което постоянно или временно се отглеждат или държат животински видове, възприемчиви на болестта син език;
- б) „видове, възприемчиви на болестта”: всички преживни животни;
- в) „животно(-и)”: животно(-и) от видове, възприемчиви на болестта, с изключение на диви животни, по отношение на които могат да бъдат приети специални разпоредби в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2;
- г) „собственик” или „управител”: физическото(ите) или юридическото(ите) лице(а), притежаващи животните или отговорни за тяхното държане, независимо дали за това им се заплаща или не;
- д) „вектор”: насекомо от вида *Culicoides imicola*, или всяко друго насекомо от рода Куликоидес, способно да пренася син език, което се идентифицира съгласно процедурата, уредена в член 20, параграф 2, по съвет на Научния ветеринарен комитет;
- е) „подозрение”: поява на някакъв клиничен знак, даващ основание да се предполага болестта син език във възприемчивите на болестта видове, както и серия от епидемиологични данни, позволяващи да бъде допусната такава възможност;
- ж) „потвърждение”: декларацията от компетентния орган, базираща се на резултати от лабораторни изследвания, че вирусът на болестта син език е разпространен в определен район; в случай на епидемия обаче компетентният орган може също да потвърди наличието на болестта въз основа на клинични и/или епидемиологични резултати;
- з) „компетентен орган”: централният орган на държавата-членка, компетентен да извършва ветеринарни проверки или всеки друг ветеринарен орган, на който той е делегирал тази компетенция;
- и) „официален ветеринарен лекар”: ветеринарният лекар, назначен от компетентния орган.

Член 3

Държавите-членки гарантират незабавното и задължително уведомяване на компетентния орган, в случай на съмнение или потвърждение на разпространението на вируса на болестта син език.

Член 4

1. Ако в стопанство, намиращо се в регион, неподлежащ на ограничения по смисъла на настоящата директива, се намира едно или повече животни със съмнения за инфекция от син език, държавите-членки осигуряват незабавното изпълнение от официалния ветеринарен лекар на официално утвърдените методи за изследване с цел потвърждение на наличието на болестта.
2. Веднага след обявяването на съмнения за наличие на болестта, официалният ветеринарен лекар:

а) поставя съответното стопанство или стопанства под официално наблюдение;

б) извършва:

(i) инвентаризация на животните, като отбелязва за всеки вид броя на мъртвите животни, заразените или които има вероятност да се заразят и актуализира този опис, за да води сметка за животните, които са родени или починали през периода на подозрение за болестта; данните от този опис трябва да бъдат предоставени при поискване и могат да бъдат проверявани при всяко посещение;

(ii) инвентаризация на местата, където е вероятно да има благоприятни условия за преживяването или установяването на вектора и по-специално местата, спомагащи неговото възпроизвеждане;

(iii) извърши епидемиологично изследване съгласно член 7;

в) прави редовни посещения на стопанството или стопанствата и всеки път извършва подробен преглед или аутопсия на животните, които са починали или за които има съмнения за зараза и потвърждава болестта при необходимост и чрез лабораторни изследвания;

г) гарантира, че:

(i) всяко движение на животни от или към стопанството или стопанствата е забранено;

(ii) животните са затворени в периодите, когато векторите са активни, когато той счита, че са налице необходимите средства за прилагане на тези мерки;

(iii) животните, помещенията, които те обитават и пространството около тях (по-специално местообиталищата, в които насекомите от рода Куликоидес се разпространяват) редовно се третират с официално разрешени инсектициди.

За да се предотврати масово нахлуване на векторите, доколкото това е възможно, количеството на инсектицидите се определя от компетентния орган, като се вземе предвид тяхната продължителност на действие и климатичните условия;

(iv) трупове на мъртвите животни в стопанството се унищожават, отстраняват, изгарят или погребват в съответствие с Директива 90/667/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1990 г. относно ветеринарните правила за отстраняване и преработка на животински отпадъци, за тяхното пускане на пазара и предпазване на храната от животински или рибен произход от патогени и за отмяна на Директива 90/425/ЕИО¹.

3. До прилагане на мерките, посочени в параграф 2, собственикът или притежателят на животно със съмнения за зараза взема предпазни мерки, за да се съобрази с параграф 2 буква г), (i) и (ii).
4. Компетентният орган може да приложи мерките, посочени в параграф 2 върху други стопанства, в случай, че тяхното местонахождение, географско положение или връзки със стопанството, за което има съмнения, че е разпространена болестта, дава основания за съмнение за възможна зараза.
5. В допълнение към разпоредбите на параграф 2, могат да бъдат установени специални разпоредби съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2 за природните резервати, в които животните живеят свободно.
6. Мерките, посочени в настоящия, член не могат да бъдат прекратени от официалния ветеринарен лекар, докато съмненията за наличие на болестта син език не бъдат отхвърлени от компетентния орган.

Член 5

Ваксинация против болестта син език може да бъде извършена само в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

Член 6

1. Когато наличието на болестта син език се потвърди официално, официалния ветеринарен лекар:

- а) извършва клане на животни, което по негова преценка е необходимо за предотвратяване разпространението на епидемията, като уведомява за това Комисията;
- б) нарежда унищожаване, отстраняване, изгаряне или погребване на трупове на тези животни, съгласно Директива 90/667/ЕИО на Съвета;

¹ ОВ L 363, 27.12.1990, стр. 51. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

в) разширява обхвата на мерките, предвидени в член 4 за стопанства, разположени в радиус от 20 км (включително предпазната зона, определена в член 8) от заразеното стопанство или стопанства;

г) прилага мерките, приети в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2, по-специално по отношение на въвеждането на програма за ваксинация или друга алтернативна мярка; при необходимост, компетентните органи на държавата-членка могат да предприемат инициативата за започване на програма за ваксинация, като информират за това Комисията;

д) извършват епидемиологично изследване съобразно член 7.

Въпреки това, чрез дерогация от буква в), могат да бъдат приети разпоредби, приложими за движението на животни в зоната, в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

2. Предпазната зона, посочена в параграф 1, буква в) може да бъде разширена или намалена въз основа на епидемиологични, географски, екологични или метеорологични условия от компетентния орган, който уведомява за това Комисията.

3. Когато зоната, посочена в параграф 1, буква в) се намира на територията на повече от една държава-членка, компетентните органи на засегнатите държави-членки си сътрудничат при определяне границите на тази зона. При необходимост границите на зоната се определят съгласно процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Член 7

1. Епидемиологичното изследване засяга:

а) продължителността на периода, през който „синият език” може да съществува в стопанството;

б) възможният източник на болестта син език в стопанството и идентификацията на други стопанства с животни, които е възможно да са били заразени от същия източник;

в) наличието и разпространението на вектори на болестта;

г) движение на животни от и към въпросните стопанства или извозване на животински трупове от тези стопанства.

2. За координиране на всички необходими мерки за ликвидирането на болестта син език във възможно най-кратък срок и извършване на епидемиологично изследване се създава кризисен център.

В съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2, се установяват общи правила за националните кризисни центрове и кризисен център на Комисията.

Член 8

1. Държавите-членки осигуряват, компетентният орган в държавите-членки, освен мерките, посочени в член 6, да определя границите на предпазната зона и наблюдаваната зона. При очертаването на границите на зоните трябва да се имат предвид географските, административните, екологичните и епизоотологичните фактори, свързани с болестта син език, както и условията за извършване на контрол.

2. а) Предпазната зона обхваща част от територията на Общността с радиус най-малко 100 км около заразеното стопанство.

б) Наблюдаваната зона обхваща част от територията на Общността с радиус, увеличен най-малко с 50 км, считано от границите на предпазната зона и в която не са правени ваксинации през последните дванадесет месеца.

в) Когато зоните се намират на територията на повече от една държава-членка, компетентните органи на засегнатите държави-членки си сътрудничат при определяне границите на зоните съгласно букви а) и б).

г) Независимо от това, при необходимост границите на предпазната зона и наблюдаваната зона се определят съгласно процедурата, установена в член 20, параграф 2.

3. При получаване на аргументирано искане от държава-членка, в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2, може да бъде взето решение за промяна границите на зоните, определени в параграф 2, като се имат предвид:

а) географското положение и екологичните фактори в зоните;

б) метеорологичните условия;

в) наличието и разпространението на вектора;

г) резултатите от епизоотологичните изследвания, направени съгласно член 7;

д) резултатите от лабораторните изследвания;

е) прилагането на насрещни мерки, по-специално дезинсектизация.

Член 9

1. Държавите-членки гарантират прилагането на следните мерки в предпазната зона:

а) идентификация на всички стопанства в зоната, където се отглеждат животни;

б) прилагането на програма за епизоотичен надзор от компетентния орган въз основа на наблюдение на групи едър рогат добитък (или в случай че такъв

липсва, други видове преживни животни) и намиращия се на територията вектор; тази програма може да бъде установена съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2;

в) забрана животните да напускат зоната. Съгласно процедурата на член 20, параграф 2 обаче се разрешава освобождаване от тази забрана по-специално за животните, намиращи се в такава част на зоната, в която е доказано отсъствие на вируса или неговия вектор.

2. Освен мерките, установени в параграф 1, ваксинацията на животни против болестта син език и тяхната идентификация в защитената зона може да бъде предприета, в съответствие с процедурата, установена в член 20 или по инициатива на държавата-членка, която информира за това Комисията.

Член 10

Държавите-членки гарантират, че:

1. мерките, предвидени в член 9, параграф 1 се прилагат в наблюдаваната зона;
2. ваксинацията против болестта син език е забранена в наблюдаваната зона.

Член 11

Мерките, предприети в изпълнение на член 6, 8, 9 и 10 се изменят или отменят в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Член 12

Чрез дерогация от член 9 и 10, разпоредбите, приложими по отношение на движението на животни към и от предпазната зона и наблюдаваната зона се определят в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Когато бъде прието решението, посочено в първия параграф, правилата, приложими по отношение на търговията, се определят в съответствие със същата процедура.

Член 13

В случаите, когато в даден регион епидемията от болестта син език е от изключително сериозен характер, всички допълнителни мерки от страна на засегнатата държава-членка се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Член 14

Държавите-членки гарантират, че компетентният орган взима всички необходими мерки хората в предпазната зона и наблюдаваната зона да бъдат подробно информирани за наложените ограничения и извършва всички необходими действия за правилното прилагане на въпросните мерки.

Член 15

1. Всяка държава-членка определя една национална лаборатория, която да отговаря за извършване на лабораторните изследвания, предвидени в настоящата директива. Тези национални лаборатории, както и техните правомощия и задължения са описани в приложение I.
2. Националните лаборатории, посочени в приложение I, сътрудничат с лабораторията на Комисията, определена в член 16.

Член 16

Лабораторията на Комисията за изследване на болестта син език е посочена в приложение II. Без да се нарушават условията, установени с Решение 90/424/ЕИО, и по-специално член 28 от него, задачите на тази лаборатория се определят в приложение II, част Б.

Член 17

При необходимост експерти от Комисията могат да извършват проверки на място със съдействието на компетентните органи, за да се осигури единното прилагане на настоящата директива. За целта те могат да инспектират представителна извадка от стопанства, с цел да проверят дали компетентните органи контролират спазването на условията на настоящата директива. Комисията уведомява държавите-членки за резултатите от извършените проверки.

Държавата-членка, на територията на която се извършва проверка, осигурява на експертите необходимото съдействие при изпълнението на тяхната задача.

Общите правила за прилагане на настоящия член се установяват в съответствие с процедурата, предвидена в член 20, параграф 2.

Член 18

1. Всяка държава-членка изработва план за действие в непредвидени ситуации, в който се посочват средствата за прилагане на мерките, заложи в настоящата директива.

Този план трябва да предвижда достъп до заводи, съоръжения, персонал и всякакви други подходящи средства, необходими за бързото и ефективно ликвидиране на болестта.

2. Критериите за изготвяне на плановете по параграф 1 са посочени в приложение III.

Плановете, изготвени съгласно горепосочените критерии се предават на Комисията не по-късно от три месеца след влизане в сила на настоящата директива.

Комисията преглежда плановете, като преценява дали те позволяват поставената цел да бъде постигната и предлага на съответната държава-членка изменения, в случай че такива се налагат, *inter alia*, с цел да се гарантира тяхната съвместимост с плановете на останалите държави-членки.

Комисията одобрява плановете, ако е необходимо с изменения, в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Плановете могат да бъдат изменени или допълнени впоследствие, в съответствие със същата процедура, с цел да се отразят промените в първоначалната ситуация.

Член 19

При необходимост настоящата директива може да бъде изменяна от Съвета по предложение на Комисията, като решението се взема с квалифицирано мнозинство.

Приложенията се изменят съгласно процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Подробните правила, необходими за прилагането на настоящата директива се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 20, параграф 2.

Член 20

1. Комисията се подпомага от Постоянния ветеринарен комитет.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО¹.

Периодът, установен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО се определя на 15 дни.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 21

¹ ОВ L 184, 17. 7.1999 г., стр. 2

Като спазва разпоредбите на член 20, параграф 2, Комисията може да приеме за период от две години преходни мерки, необходими, за да се улесни преминаването към новите условия, предвидени в настоящата директива.

Член 22

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива до 1 януари 2002 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на основните разпоредби от националното си законодателство в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 23

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 20 ноември 2000 година.

За Съвета
Председател
J. GLAVANY

ПРИЛОЖЕНИЕ I

A. LISTA DE LOS LABORATORIOS NACIONALES DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

LISTE OVER NATIONALE LABORATORIER FOR BLUETONGUE

LISTE DER FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT ZUSTÄNDIGEN NATIONALEN LABORATORIEN

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

LIST OF THE NATIONAL BLUETONGUE LABORATORIES

LISTE DES LABORATOIRES NATIONAUX POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

ELENCO DEI LABORATORI NAZIONALI PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

LIJST VAN DE NATIONALE LABORATORIA VOOR BLUETONGUE

LISTA DOS LABORATÓRIOS NACIONAIS EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LUETTELO KANSALLISISTA LAMPAAN BLUETONGUE - TAUTIA VARTEN NIMETYISTÄ LABORATORIOISTA

FÖRTECKNING ÖVER NATIONELLA LABORATORIER FÖR BLUETONGUE

СПИСЪК НА НАЦИОНАЛНИТЕ ЛАБОРАТОРИИ ЗА ИЗСЛЕДВАНЕ НА БОЛЕСТТА СИН ЕЗИК

Белгия: Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (CODA)/

Centre d'études et de recherches vétérinaires et agrochimiques (CERVA)

Groeselenbergstraat 99/Rue Groeselenberg 99

B-1180 Brussel / Bruxelles

Tel. (32-2) 357 44 55

Fax (32-2) 375 09 79

E-mail: piker@var.fgov.be

Дания: Statens Veterinære Institut for Virusforskning

Lindholm

DK-4771 Kalvehave

Tlf. (45) 55 86 02 00
Fax (45) 55 86 03 00
E-post: sviv@vetvirus.dk

Германия: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere
Anstaltsteil Tübingen

Postfach 11 49
D-72001 Tübingen
Tel. (49) 70 71 96 72 55
Fax (49) 70 71 96 73 03

Гърция: Ministry of Agriculture
Centre of Athens Veterinary Institutions
Virus Department
Neapoleos Str. 25
GR-15310 Ag. Paraskevi
Athens
Tel. (30-1) 601 14 99 / 601 09 03
Fax (30-1) 639 94 77

Испания: Centro de Investigación en Sanidad Animal INIA-CISA
D. José Manuel Sánchez Vizcaíno
Carretera de Algete – El Casar, km 8, Valdeolmos
E-20180 Madrid
Tel. (34) 916 20 22 16
Fax (34) 916 20 22 47
E-mail: vizcaino@inia.es

Франция: CIRAD - EMVT
Campus international de Baillarguet
BP 5035
F-34032 Montpellier Cedex 1
Tel. (33-4) 67 59 37 24
Fax (34-4) 67 59 37 98
E-mail: bastron@corad.fr

Ирландия: Central Veterinary Research Laboratory
Abbotstown
Casstelknock
Dublin 15
Ireland
Tel. (353-1) 607 26 79
Fax (353-1) 822 03 63
E-mail: reillypj@indigo.ie

Италия: CESME presso IZS

Via Campo Boario
I-64100 Teramo
Tel. (39) 0861 33 22 16
Fax (39) 0861 33 22 51
E-mail: Cesme@IZS.it

Люксембург: Centre d'études et de recherches vétérinaires et agrochimiques
(CERVA)

Rue Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles
Tel. (32-2) 375 44 55
Fax (32-2) 375 09 79
E-mail: piker@var.fgov.be

Нидерландия: ID – DLO
Edelhertweg 15
8219 PH Lelystad
Nederland
Tel. (0031-0320) 23 82 38
Fax (0031-0320) 23 80 50
E-mail: postkamer@id.dlo.nl

Австрия: Bundesanstalt für Viruseuchenbekämpfung bei Haustieren
Robert Kochgasse 17
A-2340 Mödling
Tel. (43-2) 236 466 40-0
Fax (43-2) 236 466 40-941
E-mail: BATSB VetMoedling@compuserve.com

Португалия: Laboratório Nacional de Investigação Veterinária
Estrada de Benfica, 701
P-1549-011 Lisboa
Tel. (351) 21 711 52 00
Fax (351) 21 711 53 836
E-mail: dir.Inlv@mail.telepac.pt

Финландия: Danish Institute for Virus Research
Lindholm
DK-4771 Kalvehave
Tlf. (45) 55 86 02 00
Fax (45) 55 86 03 00
E-mail: sviv@vetvirus.dk

Швеция: Statens veterinärmedicinska anstalt, SVA
S-751 89 Uppsala
Tlf (00-46) 18 67 40 00
Fax (00-46) 18 30 91 62
E-post: sva@sva.se

Обединеното кралство: Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road
Pirbright
Woking
Surrey GU24 0NF
United Kingdom
Tel. (44-1483) 23 24 41
Fax (44-1483) 23 24 48
E-mail: philip-mellor@bbsrc.ac.uk

Б. ЗАДАЧИ НА НАЦИОНАЛНИТЕ ЛАБОРАТОРИИ ЗА ИЗСЛЕДВАНЕ НА СИН ЕЗИК

Националните лаборатории за изследване на болестта син език отговарят за координирането на стандартите и методите за диагностика, установени от всяка диагностична лаборатория в държавата-членка, използването на реагенти и тестването на ваксини. За тази цел:

- а) те могат да доставят реагенти за диагностика на лабораториите, които са ги заявили;
- б) те проверяват качеството на всички реагенти за диагностика, използвани в държавата-членка;
- в) те организират периодично сравнителни изследвания;
- г) те изолират вируса на болестта син език от потвърдени случаи на болестта в държавата-членка и го съхраняват;
- д) те потвърждават положителните резултати, получени в регионалните диагностични лаборатории.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

A. LABORATORIO COMUNITARIO DE REFERENCIA DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA

EF - REFERENCELABORATORIUM FOR BLUETONGUE

GEMEINSCHAFTLICHES REFERENZLABORATORIUM FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΠΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΟΪΚΟ ΠΥΡΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

COMMUNITY REFERENCE LABORATORY FOR BLUETONGUE

LABORATOIRE COMMUNAUTAIRE DE RÉFÉRENCE POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

LABORATORIO COMUNITARIO DI RIFERIMENTO PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

COMMUNAUTAIR REFERENTIELABORATORIUM VOOR BLUETONGUE

LABORATÓRIO COMUNITÁRIO DE REFERÊNCIA EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

LAMPAAN BLUETONGUE - TAUTIA VARTEN NIMETTY YHTEISÖN VERTAAILULABORATORIO

GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR BLUETONGUE

ЛАБОРАТОРИЯ НА КОМИСИЯТА ЗА ИЗСЛЕДВАНЕ НА БОЛЕСТТА СИН ЕЗИК

AFRC Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road
Pirbright
Woking
Surrey GU24 0NF
United Kingdom
Tel. (44-1483) 23 24 41
Fax (44-1483) 23 24 48
E-mail: philip-mellor@bbsrc.ac.uk

Б. ЗАДАЧИ НА ЛАБОРАТОРИЯТА НА КОМИСИЯТА ЗА ИЗСЛЕДВАНЕ НА БОЛЕСТТА СИН ЕЗИК

Лабораторията на Комисията има следните задачи:

1. съгласуване, след консултации с Комисията, на методи за диагностика на болестта син език в държавите-членки, по-специално чрез:
 - а) определяне, съхранение и доставяне на щамове от вируса на болестта син език за серологични изследвания и подготовката на антисерум;
 - б) снабдяване на националните лаборатории с референтни серуми и други референтни реагенти с цел стандартизиране на изследванията и реагентите, използвани във всяка държава-членка;
 - в) създаване и съхраняване на набор от щамове и изолати на вируса на болестта син език;
 - г) регулярно организиране на сравнителни изследвания на процедурите за диагностика в Общността;
 - д) събиране и съпоставяне на данни и информация относно използваните диагностични методи и резултатите от изследванията, проведени в Общността;
 - е) класификация на изолатите на вируса на болестта син език, като се използват най-съвременни методи, с цел по-добро разбиране на епизоотологията на болестта син език;
 - ж) развитие на мониторинга в световен мащаб в областта на наблюдението, епизоотологията и предпазването от болестта син език;
2. активно съдействие при идентификацията на центрове на инфекция от болестта син език в държавите-членки чрез изучаване на изолатите на вируса, изпратени за потвърждение на диагнозата, класификация и епизоотологични изследвания;
3. подпомагане осигуряването на обучение и опреснителни курсове за експерти в лабораторната диагностика с цел хармонизиране на диагностичните методи в Общността;
4. обмяна на информация със Световната лаборатория за изследване на болестта син език, определена от Международното бюро по Епизоотии (МБЕ), по-специално по отношение на световните постижения по отношение на болестта син език.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

МИНИМАЛНИ КРИТЕРИИ ЗА ИЗГОТВЯНЕ НА ПЛАНОВЕ ЗА ДЕЙСТВИЕ В НЕПРЕДВИДЕНИ СИТУАЦИИ

Плановете за действие в непредвидени ситуации трябва да предвиждат най-малко следното:

1. създаването на национален кризисен център за съгласуване на всички спешни мерки в съответната държава-членка;
2. списък на местните спешни центрове, подходящо оборудвани за координиране на мерките за контрол на местно ниво;
3. подробна информация относно персонала, отговарящ за спешните мерки, неговата квалификация и отговорности;
4. възможността на всеки местен център за бърз контакт с хора или организации, пряко или непряко засегнати от избухване на болестта;
5. наличността на оборудването и материалите, необходими за правилното прилагане на спешните мерки;
6. точни указания относно стъпките, които да се предприемат, включително средствата за унищожаване на трупове, когато има съмнения или потвърждения за инфекция или зараза;
7. програми за обучение за актуализиране и разширяване на познанията за процедурите, които се извършват на място и административните процедури;
8. за диагностичните лаборатории, извършване на аутопсии, възможността да се правят серологични и хистологични изследвания и т.н. и актуализиране на методи за бърза диагностика (за тази цел следва да бъдат определени условията за бързо транспортиране на проби);
9. информация относно количеството ваксина против болестта син език, което е необходимо в случай, че се наложи повторна спешна ваксинация;
10. изпълнителни разпоредби за управление прилагането на плановете за действие в непредвидени ситуации.